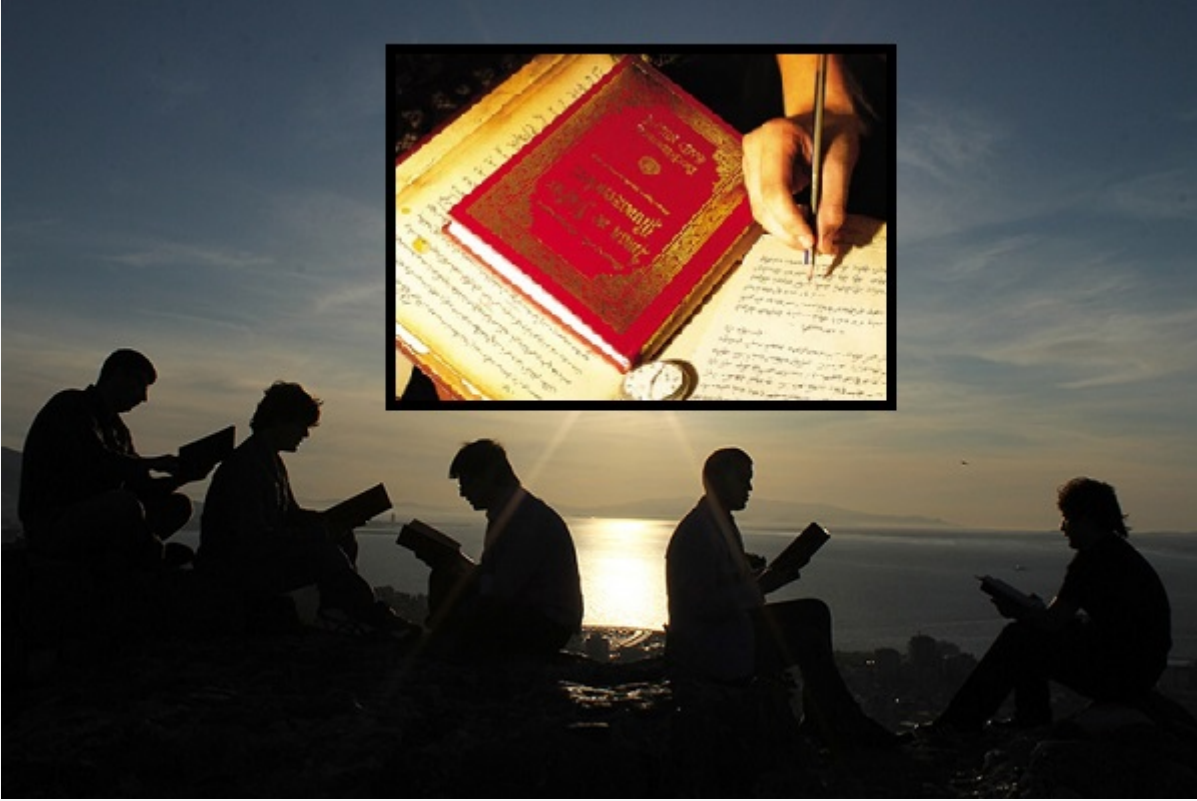


Şahs-ı manevî ve şirket-i maneviye ne demektir?



Şahs-ı manevînin lügat manası şöyledir: Bir şahıs olmayıp kendisine bir şahıs gibi muamele yapılan şirket, cemaat gibi ortaklıklar.

Belli bir kişi olmayıp bir cemaatten meydana gelen manevî şahıs. Bir topluluğun taşıdığı manevî kuvvet ve meziyetler.

Şirket-i maneviye ise, manevî kâr için ortak çalışma yapan fertlerin kazanç müessesesi anlamına gelmektedir. Bu kavramların yanında bir de iştiraki âmâl kavramı vardır bu ise, bir gaye için ortak çalışma anlamına gelmektedir.

Kastamonu Lâhikasında “Risale-i Nur’un samimî, hâlis şakirdlerinin heyet-i mecmuasının kuvvet-i ihlâsından ve tesanüdünden süzülen ve tezahür eden bir şahs-ı manevî”nin kuvvetli bir rehber olduğu vurgulanmaktadır. Zira bu zamanda şer odaklarının komiteler halinde şahs-ı manevî suretinde çalışarak insanları dalâlete sürüklemeleri karşısında Nur müellifi iman kalesinde bir şahs-ı manevînin meydana gelmesi gerektiğini fark ederek; Nur Külliyyatı cenahında bir hidayet fırkası oluşturmuş ve böylelikle bir şahs-ı manevî şekillenmiştir. Bu şahs-ı manevîye dahil olanlar adeta manevî bir şirket oluşturmuşlardır. Bu şirketin sermayesi ise ihlâs, sadâkat ve muhabbetir. Ve kazancı ise Rabbimizin rızasıdır. Manevî ortaklığa dahil olan her birey yaptıkları nur hizmetiyle bu manevî şirkete iştirak etmiş olurlar. Bu hizmetlerin tamamından hasil olan sevaplar ve nurlar iştirak-i âmâl düsturu ile bölünmeden herkesin defterine yazılır. İşte bu şirket-i maneviye, ahir zamanın ağır şartlarında çok büyük kazançtır. Zira “Cenâb-ı Hakk’ın rahmeti cemaat üzerinedir.”¹ Eski zamanda Rabbimiz yüce zatları, büyük âlimleri ümmetin imdadına göndermiştir. Bu asırda ise ferdiyet makamına mazhar olan Risale-i Nur etrafında şekillenmiş bir Nur bünyesiyle doğan şahs-ı manevî, bu hizmeti görülmektedir. Ve bu Nur bünyesinde ki cemaatin her bir ferdi, yaptığı hizmet ile; kendi ibadet ve takvası derecesinde küllî bir ubudiyete sahip

olabilir. (“Risale-i Nur dairesinde sadâkat ve hizmet ve takva ve içtinab-ı kebair derecesiyle, o ulvî ve küllî ubudiyete sahib olur.”) 2

Ayrıca uhrevî hizmetler de şahs-ı maneviye dahil olan fertlerin manevî kazancı bölünmeksizin hanesine kaydedildiğini şu misalle anlayabiliriz: “Nasıl ki dört beş adamdan iştirak niyetiyle biri gaz yağı, biri fitil, biri lâmba, biri şişe, biri kibrit getirip lâmbayı yaktılar. Her biri tam bir lâmbaya mâlik oluyor. O iştirak edenlerin her birinin bir duvarda büyük bir âyinesi varsa, her birinin noksansız, parçalanmadan birer lâmba oda ile beraber âyinesine girer.”3

Evet bu zaman, cemaat zamanı olması yönüyle kıymet ve ehemmiyette şahs-ı maneviye göre olmaktadır. Bu sebeple ferdî ve fani şahıslarla değil cemaatle ve meşveret, şûrâ düsturları ile hizmetlerin halline çalışmak lâzımdır.4

Dipnotlar:

- 1- A. Başer, Risale-i Nur’dan kelimeler ve cümleler.
- 2- Kastamonu Lâhikası.
- 3- Lem’alar.
- 4- Kastamonu Lâhikası.

Şeyma TÜRKAN